

Jo alkuvuikosta ennusteet lupailivat hyviä ja vaihtelevia tuulia koko viikonlopuksi, ennustetun suunnan vaihdellessa aina itä-kaakon ja lännen välillä. Pääasiallisena suuntana näytti kuitenkin olevan lounas/etelä-lounas. Ennusteiden perusteella järjestäjät päättivät siirtää kisan Silveristä Regatan rantaan, jonne tuuli sopisi selvästi Silveriä paremmin. Paikka oli lähes kaikille uusi, mutta locojen mukaan tuuliolosuhteiltaan hyvä aivan rantaa lukuun ottamatta. Odotetusti päästös aiheutti napinaa, sillä paikkalla ei saanut leiriä, joten varustesulkeisista tulisi mittavat.

Näin jälkeen päin voidaan todeta, että rajallisia / olemattomia fasilitetteja lukuun ottamatta, surffauksen kannalta päätös oli mielestäni onnistunut. Suurimman osan viikonvaihdetta tuulet suosivat kyseistä rantaa, rikaamisen löytyi riittävästi ruohikkoa ja varikko oli mukavan suojaisassa paikassa taukoja ajatellen.

Saavuini kisapaikalle hieman ennen neljää perjantaina, ei niin houkuttelevan sateisin ja koleaan ilman saattamana. Kippari pidettiin sateen ropistessa heikossa, mutta ennusteiden mukaisesti nopeasti voimistuvassa lounaistuulessa. Ennuste lupaili navakkaa tai jopa kovaa tuulta illaksi, joten Raceboardit ja Formulat päätettiin suosiolla siirtää lauantaille ja sunnuntaille, jolloin luvassa oli kevyempiä kelejä.

Kipparin mukaisesti järjestäjät läksivät rakentamaan neljän jippipoijun pitkäköö downwind slalom rataa. Tuollaisen radan rakentaminen vie aikansa, sillä tiukat kryssit eivät kuulu slalomiin ja useamman poijun saaminen järkeviin paikkoihin mahdollisesti käätyvässä tuulessa ottaa aikansa.

Ennen ensimmäisiä lippuviestejä sade taukosi ja tuuli nousi reilun 10m/s lukemiin. Henk.koht. 85 kiloisenä arvoin pitkään lähdenkö reikien pelossa radalle MauiSails TR8 8.4:lla vai pommipuuskien pelossa TR8 7.6:lla. Valinta osui lopulta 7.6 kokoon, Isonic 111 lautaan ja Selectin 41cm S11 evään. Kyseessä on sama setti jolla ajoin kaikki lähdöt myös Hernesaareessa. Tämä setti kulkee varsin kevyssä tuulessa ja vastaavasti tällä voi ajella vielä 13m/s keleissä ilman, että voimat on parin startin jälkeen syöty. Toisaalta slalomissa kilpailtaessa pitää pystyä ajamaan pakki tuulissa, ajaa jiipti plaanissa ja päästä hyvällä kiihtyvyydellä seuraavalle halssille. Isompi rätti on monessa kohtaa parempi, mutta kilpailuissa poijuilla on aina sekava aallokko, muutamia purjeen pesijöitä tai niitä joilta kyseiset esteet ovat syöneet vaudit ja tuulet, eivätkä siten pääse plaaniin poijulta. Vain aivan kärjessä ajettaessa voi tehdä haluamansa jiipti, oikeassa kohtaa ja sädetä muuttamatta tai aaltojen mukaan. Tämä selittää sen miksi lyhyessä hiitissä syntyy pitkät erot, vaikka lautavauhteissa ei suurta eroa olisikaan.

Ensimmäinen lähtö:

Missasin totaalisesti lähtöviestit ja oli ajamassa veneen keulan ohi kun startti tapahtui vastakkaiseen suuntaa. Kun alue oli vihdoinkin vapaa tein tiukan jiiptin ja lähdin perään. Heti ensimmäisellä poijulla oli porukkaa tutustumassa merieliöstöön. Ensimmäiselle poijulle mentäessä joutui ajamaan liki myötä aallokkoon, mikä toi homaan omat haasteensa. Valittu setti sopi keliin todella hyvin ja maalissa olin 24 lähtijän joukosta 14:sta. Tuuli jatkoi nousemistaan ja toiseen lähtöön veneestä huhuiliin jo 14m/s puuskista. Paketti oli kuitenkin edelleen hyvin hasassa, mutta surkea startti ja poijulla läheltä piti tilanteet oikeuttivat maalissa sijaan 11. Pienen tauon jälkeen vuorossa oli illan kolmas startti. Puuskat alkoivat olla jo liikaa varmoihin jiipeihin. Sisuuntuneena huonosta alusta päätin ottaa tarkan startin ilman, että joutuisin heti pakkeihin. Hetkeä ennen paukkua osuin napakkaan puuskaan ja vauhti kiihtyi liiaksi, joten jouduin jarruttelemaan etten tekisi varaslähtöä. Olin lopulta linjalla aivan rintarinnan Pajun kanssa ja kello piippasi juuri oikeaan aikaan. Meidän edessä oli kuitenkin ehken 5 lautaa ja heti perään veneestä töötättiin kahdesti. Oletimme Pajun kanssa, että tuli yleinen takaisin kutsu ja pudotimme vauhtia ja käänsimme krysille. Paju kuitenkin palasi radalle ja itsekin huomasin, että kisa jatkuu, mutta aivan liian myöhään. Keli alkoi tämän lähdön aikana käydä useimmille liian kovaksi varusteisiin nähden, joten Paju isona kaverina ennätti lähtövoittoon. Lopulta PMS merkittiin vain lanille, joka epäonnekseen

peitti veneeltä näkyvyyden muihin varastaneisiin ja sai siten toimia sijaiskäräjänä. Itse päätin hakea rannasta 6.6 koon purjeen, sillä puuskat olivat yhä kovempia. Myös muita vaihtajia piipahti rannassa hakemassa pienepää tavaraa.

Lähdöt neljä ja viisi ajettiin koko viikonlopun kovimassa kelissä. Tuskin kellään oli plaani vaikeuksia, mutta puuskan sattuessa alkoi jiiipit mennä holtittomiksi. Onnistui tekemään kohtuulliset lähdöt ja olin ekalla poijulla jossain top 10 sakissa, mutta molemmissa lähdöissä parin poijun jälkeen nousin jo top 5 sakkiiin. Osin auttoi hyvät jiiipit, mutta myös lautauvauhti oli niin hyvä, että suorillakin tuli ohituksia. Joel ja Jani ml. Ian Point-7 tiimistä pitivät kärkeä myös näissä lähdöissä omien sijoitusteni ollessa 4 ja 3. Näiden lähtöjen jälkeen paketoitin perjantai ja lähdettiin tankkaamaan seuraavaa päivää varten, jonne odotukset olivat RB/ Formula keliä aamulla ja slalomia iltapäivästä.

Slalom radalle palattiinkin lauantaina monien kilpailijoiden ensin väsyttettyään itseään joko reiskalla tai formulalla. Itse ajoin kaikki neljä formula lähtöä, mutta siitä huolimatta tuntui, että energiaa riiti hyvin vielä muutamaa slalom lähtöönkin, joita varten pystytettiin uudelleen sama neljän jiiipin rata. Keli oli kuitenkin kohtuullisen kevyttä slalomia ajatellen, joten suurin lauta ja 9.2m2 rätki olisivat olleet paikaallaan, mutta olin napakamman ennusteen mukaisesti rekisteröinyt kolme pienintä lautta, eikä setiin löytynyt riittävää evää purjeen pariaksi, joten otin alle Isonic 122 laudan ja 8.4 purjeen. Monet olivat liikkeellä kokoonsa nähden vastaavilla seteillä. Saimme ajetuksi kolme lähtöä lisää. Odotusten mukaisesti kärkeen kerkesi Joel, joka ei ainakaan vielä ole hankkinut turkulais tyyppistä massaa. Seuraavina tulivat Ian ja Mari joiden lautavauhti oli kevyemmässä kelissä myös erittäin hyvää. Itse taistelin sijoista 4 ja 5 Markuksen ja Tomaksen kanssa päätyen sijalle viisi molemmissa lähdöissä lähinnä hyvien jiiippien ja niiden jälkeisten kiihdytysten ansiosta. Seitsemännessä lähdössä olin vikalla poijulla kiinni nelostilassa, mutta Takaa tullut Jani ajoi poijun ja minun väliin niin tiukkaan, että jouduin tekemään väistöliikkeen ja silti Janin puominpää kampasi kulmakarvat nättiin fööniin. Luonnollisesti menetin tuulen yläpuolella ollen purjeen vuoksi vedon juuri kriittisellä hetkellä jäin muutaman laudan mitan maalissa.

Hangon järjestelyt olivat mielestäni onnistuneet slalomin ja formulankin osalta. Pientä totuttelua on puolin jos toisinkin, sillä järjestäjät ovat kokeineita purjehduskisojen järjestäjiä, kun taas surffatessa esim lippuviestien yms. seuraaminen ei ole yhtä helppoa kuin veneestä kenties useamman henkilön voimin. Viestit olivat kuitenkin selkeitä, joten peilistä näkyy ketä pitää moittia jos ei ollut ajan tasalla.

Seuraavat slalomit ajetaan heinäkuussa Porissa. Toivottavasti saadaan taas hyvät tuulet, paljon lähtöjä ja uusia naamoja viivalle.

Suomen taso on kärjen osalta viime vuosina noussut hurjaa vauhtia vastaten jo PWA tasoa, mutta toisaalta kisaan voi osallistua vähälläkin kokemuksella ja kalustolla ja silti päästä naatiskelemaan hyvistä suorituksistaan. Omatkin kilpailut olen yleensä käynyt vain omia taitojani vastaan rennolla otteella ja pitkään jopa ilman kelloa. Niin aion jatkaa myös jatkossa samalla taitoja hioen. Hyvän lähdön jälkeen fiilis on sama kuin ensimmäisen plaanissa ajatun jiiipin jälkeen. !!Huikea!!